

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

viiij. De defectibus corporis in particulari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

De defectibus corporis in particulari. Cap. VIII.

S Y M M A R I U M.

- 1 Monstruosi omnes irregulares sunt, & qui ut tales defendi.
- 2 Digito sex habens, an, & quando irregularis sit.
- 3 Gigantes, vel Pygmei, an, & quando irregulares sint.
- 4 Gibbosi, an, & quando irregulares sint, iudicio Episcopi relinquuntur.
- 5 Oculis orbatus irregularis est.
- 6 Cæcus post receptum sacerdotium effectus, an a Papa dispensari possit ut Missam celebret.
- 7 Cæcus, licet celebrare non possit, confessiones tamen audire concionari, & Iurisdictionalia exercere valet.
- 8 Oculo uno orbatus, alium tamen integrum habens, an irregularis sit.
- 9 Oculis maculatos habens, si exinde nimia deformitas sequatur, irregularis est.
- 10 Macula in oculo quando irregularitatem inducat.
- 11 Oculum unum grossiorem altero habens, vel utrumque prominentem, quando irregularis sit.
- 12 Oculis distortos habens, quando irregularis sit, iudicio Episcopi relinquuntur.
- 13 Lippus quis censetur, & quando irregularis sit.
- 14 Naso carentes irregulares sunt, & a solo Papa dispensantur.
- 15 Labia formaliter membra non sunt, quare tamen eis carentes irregulares sint.
- 16 Dentium defectus irregularem aliquem non efficit.
- 17 Surdus, & qui nullo modo audire potest, iure Canonico irregularis est.
- 18 Manu utraque, vel una tantum carens, iure naturali ab ordinum susceptione, & executione impeditus est.
- 19 Manus tremulas habens, ita ut periculum sit in tenendo calice, irregularis est.
- 20 Faciei defectus an, & quando hominem irregularem efficiat.
- 21 Mutus, & lingua carens iure naturali ab ordinum susceptione impeditus est.
- 22 Claudus, & cruribus, vel pedibus carentes, an, & quando irregulares censentur.
- 23 Crura distorta habens irregularis non est.
- 24 Hermaphroditus, seu Androgynus irregularis est.
- 25 Mulier celebranti nec in necessitate inferuire potest.
- 26 Dispensare in irregularitatibus ex defectu corporis proueniuntibus solus Papa potest.

quæ, sed inuitus, puta si ab inimicis per insidias aut vim aut etiam sic ita natus, aut puer in cunabulis vitia amiserit, aut aliud membrum occultum non generans deformitatis, talis siquidem promoueri potest, & in susceptis ministeriis, cap. si quis a medicis, c. Eunuchus, cap. si quis promoueri, cap. si quis in infirmitate, dist. 53. Rich. 4. dist. 21. artic. 5. quest. 2. Hostiensis in Summa lib. 1. tit. de corpore vitiat. §. Et quæ impediant, Summa Astensis, part. 2. lib. 6. tit. 2. quest. 4. & quest. 5. Summa Pisanella, in verbis, vitiat corpus, §. Quid de mutilatis, S. Anton. 3. part. tit. 29. de Irreg. cap. 5. Angelica, verbo, corpore vitiat, au. 1. Tabiena, 4. d. 25. quest. 1. art. 2. in fine. Syluest. verb. corpore vitiat, quæst. 4. Tabiena, verbo eod. num. 2. §. Primo. Mart. Ledesm. 2. 4. quest. 26. art. 2. tract. de Irreg. Nau. in Manu. cap. 27. nu. 199. vers. Tertio dico. Couat. in Clem. Si furio. 3. part. 1. initio relect. num. 6. de homicid. Simon Maiol. lib. 1. de Irreg. cap. 1. §. num. 4. Toletus lib. 1. c. 25. & Henriquez lib. 14. de Irreg. cap. 8. §. 1. Et clarè colligitur ex capitulis ex parte, 1. & 2. de corpore vitiat. Sin verò casu in tale aliquo lapsus sit, tunc auctores vbi supra distinguit, si enim in dolo operæ licite, puta, si dolando ligna amputauit sibi partem digiti moximi, nec a susceptione repellitur, nec a susceptis deicitur, cap. Qui partem dicit, §. si vero rei illicitè operæ dabat, & casu membrum amisit occultum, aut partem eius, a promotione repellitur, licet misericorditer, id est, ex dispensatione Episcopi toleretur in susceptis, si membrum, aut pars membri modicam deformitatem generaret. Neque necessarium est ex Host. S. Anton. cit. & Nauar. in Man. cap. 27. num. 200. Gregorio de Valeria Tomo 4. Disput. 7. Quest. 19. Puncto 3. §. 2. Alphonsus Vivald. tract. de Irreg. num. 172. Toletus lib. 1. ca. 25. & §. 1. in cap. Eunuchus, in verbo, in persecutione, dist. 55. eos qui castitati sunt ab hostibus, aut alio modo, testiculos siccos, & paluerizatos secum in bursa deferre, vt possint celebrare, quasi tunc intelligantur habere omnia sua membra, quia defectus illius membri nec deformitatem, nec debilitatem inducit.

15. Quædam has igitur duas vitimas Regulas DD. communiter dicit, quod in eo qui sibi membrum, aut partem eius amputat, causa irregularitatis est seuitia, siue sit magnam siue paruum, siue apparet, siue non apparet; si tamen langior non fuit causa incisionis; caro enim putrida resecanda est, §. quest. 5. cap. 1. & 24. quest. 3. capitulo, Resecanda est. In alijs vero qui sine culpa sua, ab alijs, vel casu fortuito mutilantur, irregularitatis causa est deformitas in membris apparentibus, vel debilitas in apparentibus, & non apparentibus.

16. Quæ regula: Vbiunque incidit dubitatio sit notanda deformitas, vel debilitatio quæ faceret irregulare, statim est iudicio Episcopi, cap. 2. & ibi Anton. & Cardin. & Panormit. num. 1. & idem Panorm. in cap. 1. num. 3. & Innoc. in capitul. significauit, de corpore vitiat. Archid. in princip. distinct. 55. Hostiens. in Summa lib. 1. tit. de corpore vitiat. §. Et quæ impediant. Summa Astensis part. 2. lib. 6. tit. 29. quest. 4. in fine. Summa Pisanella post Goffred. in verb. vitiat corpus, §. Quid de mutilatis, ante finem. Summa Angelica, in verbo, corpore vitiat, num. 5. S. Anton. 3. part. tit. 29. de Irreg. cap. 5. in fine. Syluest. verbo corpore vitiat, num. 2. quest. 1. Tabiena in verbis, eod. num. 3. §. Secundo. Martin. Ledesm. 2. 4. quæst. 26. art. 2. tract. de Irreg. Nauar. in Man. ca. 27. num. 200. vers. Sexto dico. Couat. in Clem. Si furiosus, part. 1. initio relect. nu. 5. versic. Prior Regula, de homicid. Simon Maiol. lib. 1. de Irreg. cap. 2. in princip. versic. Tertia. & Henriquez lib. 14. de Irreg. capit. §. 1. Summa Corona tract. de Irreg. num. 4. versic. Sexto. Jacob. de Grass. lib. 4. cap. 27. num. 46. Quod verò Angelica, Tabiena, & Maiol. vbi supra dicunt, posse superiores Religionum cum Religiosis exemptis dispensare, & iudicare de tali defectu non rectè dicitur, quia vt ait Syluester ille non habet ordines conferre sed Episcopus; nunquam autem artifex inferior, vel non superior iudicat de materia quam superior operatur, vel formam inducit, statimque quam superior operatur, vel formam inducit, statimque quales esse debent, sed hoc accipit a compaginatore, & per se exequitur, vt ille iubet.

Quantum ad quædam particularia, & determinata corporis vitia, quid dicendum sit, facile colligi potest ex dictis; vt tamen certior huius rei notitia habeatur, de singulis corporis membris sigillatim agendum est.

Monstruosi igitur omnes scilicet qui plura capita, plures manus, plures pedes habent solito irregulares sunt, argu. cap. Qui in aliquo, dist. 50. & c. Quoniam, de offic. ordin. Si enim deformitas omnis notabilis satis est ne quis promoueri debeat ex Panorm. in cap. 2. numer. 4. de Clerico agrot. tum multo magis monstruosus ordinari nequit, cum monstra inter liberos non computentur quoad successiones, nec in patria potestate recipiuntur, l. Non sunt, ff. de statu hominum. Ad monstra etiam pertinent illi, qui etiam si habeant omnia membra, inter ea tamen maxima disparitas est, quæ deformitatem producit ex Simone Maiolo, lib. 1. de Irreg. cap. 13. num. 2. & Alphonso Vivaldo tract. de Irreg. num. 131. Habens autem sex digitos non est irregularis ex Maiolo vbi supra, numer. 3. & Tabiena, in verbo

verbo corpore vitiatuſ, num. 2. §. Primo. Summa Confeſſ. lib. 2. titu. 1. Queſt. 44. niſi talis defectuſ pariat deformita- tem, quæ iudicio Epilcopi, vt diximus, relinquitur. Vnde & tales inter liberos computantur. Non ſunt liberi, ſi de ſtatu hominum. Quod intelligitur ſive in pedibus, ſive in manibus ſex digitos habeant, cum digiti membra nõ ſint. Et idem dicendum quando habent eos coniunctos dum- modo ex hoc non ſit impedimentum in uſu membri, ex Tabiena, cit. & Sylueſt. verbo, eod. num. 4. quaſt. 3. ſi quis vero ſuperfluoſ digitos haberet, vel alterum altero lógio- rem, & circa periculum poſſit amputate ſuperfluitatem, non erit irregulariſ; quandoquidem ſuperfluitas hæc digi- torum nullam monſtruoſitatem continet, cum phyſico- rum ratione ex feminis abundantia id fiat; & quia digiti membra non ſunt, & tales inter liberos connumerantur; Ideoque licet poſſint ſibi eum ſuperabundantem abſci- dere ſine periculo irregularitatis, dum tamen nullum vi- te periculũ incurrat, neque maior deformitas ſuboria- tur, tunc enim non liceret, gloſ. in cap. Qui partem, in ver- bo digiti, diſt. 55. Sylueſt. cit. num. 4. quaſt. 3. Maiol. lib. 1. de Irreg. cap. 14. num. 15. & Henriquez lib. 14. de Irreg. c. 8. §. 3. Id quod verum eſt, quando digituſ ille ſuperfluoſ liberum Euchariſtiæ uſum non impedit, vt qui duplica- tum pollicem, vel indicem haberet; ſi enim niſi obſtre- ctioni Euchariſtiæ obſit, vt puta duplicatiſ auricularibuſ, aut duplicatiſ ſolum pedum digituſ, ad quoeſcunq; ordi- nes promoueri poterit. Hoſt. & Panorm. in ca. cum de tua, num. 3. de corp. vidat. S. Anton. 3. part. titu. 29. cap. 5. Al- ber. in verbo, vitiatuſ. Maiol. lib. 1. de Irreg. c. 14. nu. 15.

3. Huc pertinent illi, qui irregulares ſunt ob defectum, vel exceſſum debite naturæ, vt ſunt Giganteſ, vel Pygmaei, quorum ſi talis ſit defectuſ, qui pariat deformitatem, ita vt ridiculo ſi ſint erunt irregulareſ aliãſ admitti poſſunt, ex Maiolo, libr. 1. de Irreg. cap. 13. nu. 9. & Henriquez lib. 14. de Irreg. c. 8. §. 3. & Alphonſo Viualdo tract. de Irreg. nu. 133.

4. Idem dicendũ eſt de Gibboſiſ, & aliſ habentibuſ alioſ huiuſmodi defectuſ; relinquitur autem arbitrio Epilco- pi, vt videat, ſi talis ſit deformitas, vt repellantur ab ordi- nibuſ ſuſcipiendiſ, ex Maiolo, lib. 1. de Irreg. cap. 19. num. 1. Alber. in verbo, vitiatuſ corpore, Summa Confeſſ. lib. 2. tit. 1. quaſt. 44. Piſanella, verbo eod. S. Anton. 3. part. tit. 29. de Irreg. c. 5. Angelica, verbo corpore vitiatuſ num. 4. Syl. eod. num. 5. q. 6. & alij. Iacob. de Graſſi, lib. 4. Decil. cap. 27. nu. 44. Toletuſ lib. 1. c. 25.

5. Quoad oculos, cum certum ſit oculos membra eſſe, con- ſequenter eſt irregulareſ eſſe eos, qui oculiſ orbati ſunt, ca- ſina. diſt. 55. quod non ſolum verum eſt, quando oculoſ eſt erutus, aut eſſuſ, ſed etiam quando eo eſt orbatus, ex glo. in cap. 2. in verbo, in uſu, de verbo ſignific. lib. 6. Immo qui in totum cæcuſ eſt, vel oculiſ priuatuſ iure natu- rali videtur eſſe impedituſ, quia aut non poteſt, aut non ſine maximo periculo celebrare valer. Quod ſi quiſiam Sacerdotio initiatuſ ſit cæcuſ, celebrare non poteſt, ex S. Thom. 3. part. quaſt. 82. art. 10. ad 3. Soto 4. diſt. 13. quaſt. 1. art. 10. ad 3. Summa Piſanella in verbo vitiatuſ corpore, Sylueſt. verbo corpore vitiatuſ, quaſt. 6. Tabiena, verbo eod. num. 2. §. Primo Summa Aſenſi, part. 1. lib. 4. titu. 13. artic. 1. & par. 2. libr. 6. tit. 2. quaſt. 6. Maiol. libr. 1. de Irreg. cap. 20. numero 1. & 2. & Alphonſo Viualdo tract. de Irreg. numero 139. Nonnulli tamen dicunt Papam al- quando diſpenſare vt quiſ in totum cæcuſ factuſ poſt receptum Sacerdotium in eo celebraret, vt Sotoſ ubi ſuprà qui ait ſe vidiffe cæcum a Papa diſpenſatum, ſi modo aliuſ Sacerdotiſ, aut vtr expertuſ adſit celebranti; & Henriquez lib. 14. de Irreg. cap. 8. §. 2. in annot. litera M. ait ſe vidiffe quodaſ diſpenſatoſ, quod ſi verum ſit, dicendum eſt, il- loſ non fuiſſe cæcoſ, ita, vt nihil omnino viderent, & con- ſequenter vt non poſſent abſque periculo celebrare; ſemel autem cæcuſ effectuſ, ſi viſum recuperet etiam miraculoſe non prohibetur ſuiſ ordinibuſ deſungi, quaſi ceſſante irregularitate vt de Abbate quodaſ, cui nomẽ Speſ erat, reſert S. Greg. lib. 4. Dialog. cap. 10. & de aliſ idem reſert Maiol. ubi ſuprà, ubi numero 2. docet, quod licet cæcuſ ef- fectuſ conſecrare non poſſit, nec aliã miniſteria altero, vel

durante cecitate, in quibus viſu opuſ eſt, aliã tamen per- agere poteſt, vt conſeſſioneſ audire, prædicare, & benefi- cium retinere, dato ei coadiutore, argum. cap. 2. & Panorm. ibi de Cleric. agror. & Roſell. in verbo, vitiatuſ, in prin. Alphonſ. Viual. tract. de Irreg. num. 139. & Sebaſt. Medie. p. 2. tit. 9. quaſt. 32. vt de venerabili Beda legitur, qui licet cæcuſ effectuſ eſſet, mirabilem tamen in concionando ſe præbuit, ex Nauclero in anno Domini 700. vide teſte eod. dem Maiolo, ſi quiſ cæcuſ cauſa prædicationiſ promoueri velit, poteſt Papa diſpenſare, vt & Sacerdotiſ, & Epilco- puſ fiat, eſſi enim ob defectum oculorum Sacerdotium in Sacramentiſ, & facticiſ exercere nequeat, arramen con- ſeſſioneſ audire, concionari, & Iurifunctionalia exercere valet; vt contigit Roberto Scoto cæco a puerili etate, qui Pariſiſ Theologiam perdidit adeo inſigniter, vt Romæ creatuſ Sacerdotiſ, & Archiepiſcopatuſ Armacano in Hy- bernia & Legatione pro Iulio III. fuerit perfunctuſ, ex Surio in anno Domini 1551. & Maiolo citato. Item qui vno oculo caret eſt irregulariſ, vt auctoreſ citati teſti- cant, quia eſt membroſ corporeſ diminutuſ.

8. Quod ſi quatuſ, an qui caret viſu vniuſ oculi, habet ta- men alium oculum integruſ, & ſanum, irregulariſ ſi reſpondeo non eſt irregulariſ, ſic Nauar. in Manu. cap. 27. num. 199. verſic. Quarto dico, & Henriquez lib. 14. de Irreg. c. 8. §. 2. Gregor. de Valentia tom. 4. Diſputat. 7. qu. 19. Punct. 3. §. 2. Quia cum adſit oculoſ, eſſi viſu caret, non eſt corporeſ membroſ diminutuſ; & faciliuſ cum eo diſ- penſari qui habet oculum ſiniſtrum integruſ, quam cum eo qui habet tantum oculum dextrum, quia ſiniſter ocu- luſ eſt magiſ vitioſ, & decens ad Canonem Miſſæ legen- dum; qui enim oculo illo careret, canonem oculo dextro aſpicere non poteſt ſine indecentia, cum oporteret ſe ver- tere veruſ populum; ſi vero orbatuſ eſſet oculo ſiniſtro, & legere poſſet oculo dextro ſine vlla indecentia, ad ordi- neſ admitti poteſt, ceſſat enim ratio irregularitatis, cum nec careat membroſ neceſſario, nec ſit deformitaſ; Et a for- tiori admittenduſ eſſet, quãdo nihil videret oculo dextro circa deformitatem tamen cum ſiniſtro optime videret, ex Nauar. in Manu. cap. 27. num. 199. verſ. Quarto dico, & Henriquez lib. 14. de Irreg. c. 8. §. 2. & Simon Maiol. libr. 1. de Irreg. c. 20. num. 4. verſ. Ille quoque, & Rebuff. in pra- xi benefice, ut. de diſpenſat. cum corpore vitiatuſ. Alphonſo Viuald. tract. de Irreg. nu. 142. & Summa Corona tit. eod. num. 4. verſ. Sexto.

9. Item qui maculatoſ habent oculoſ, ſi ſit nimia deſormi- tas, erunt irregulareſ, eum de tua, de corpore vitiat. Summa Piſanella, in verbo corpore vitiat. §. vtrum clauduſ, verſ. cæcum Angelica, in verbo, corp. vitiat. num. 2. Sylueſt. eod. quaſt. 6. Tabiena; eod. num. 2. §. Primo. Idem de habentibuſ maculam vel albuginem in oculo; ex Alphonſo Viuald. tract. de Irreg. num. 145. Toletuſ libr. 1. cap. 25. & quatuſ Angelica, Tabiena, & Roſella, in verbo, vitiatuſ corp. velint talem irregularitatem tolli per ingreſſum Re- ligioniſ; contrarium tamen veruſ eſt, quod nec Religio- ſuſ & profeſſuſ factuſ, niſi per Papam diſpenſatuſ ſit, po- teſt promoueri, ex Innoc. in cap. cum de tua, de corpore vitiat. Aſenſi. par. 2. lib. 6. tit. 2. quaſt. 6. Sylueſt. in verbo, corpore vitiat. quaſt. 6. Maiol. lib. 1. de Irreg. cap. 20. num. 6. Alphonſo Viualdo tract. de Irreg. num. 146. & Hen- riquez lib. 14. de Irreg. cap. 8. §. 2. Faciliuſ autem eſt diſpen- ſatio ei긯, qui Religionem ingreſſuſ eſt quam ei긯, qui ſe- culariſ clericuſ fieri vult, arg. d. cap. cum de tua, de corpore vitiat. & DD. cit. An vero ſit notabilis defectuſ, iudica- bit Epilcopuſ, ſi enim non ſit, irregulariſ non erit cenſen- duſ, ſi autem fuerit, a ſolo Papa diſpenſabitur. Ita autẽ macula in oculo Irregulareſ efficit, quæ ſine ſubtili inſpe- ctione offert ſe videntium conſpectuiſ, alioqui, ſi primo in- tituit ea macula non appareat, non eſt habenda in conſi- deratione ad impedimentum promotioniſ ſic Iac. Aluar. quem reſert Panorm. in cap. cum de tua, in fine, de corpore vitiat. & Petruſ de Samp. quem reſert, & ſentitur Aſe- niſ in Summa, part. 2. lib. 6. tit. 2. quaſt. 6. & Maiol. libr. 1. c. 20. num. 6. in fine. Ioseph Angeli in Florib. 4. Sent. ubi ſi- præ. Iacob. de Graſſiſ cit. num. 4. & 43. Huc etiam red- duntur qui habent vnum oculum groſſioreſ altero, vel vitium.

vitiumque prominentem, huiusmodi enim non sunt irregulares, nisi sit nimia deformitas, ex glo. in capit. cum de uita, in verbo, visum fuerit, & ibi Panorm. num. 3. de corpore uitiatis. Summa Aftenfis, par. 2. lib. 6. tit. 2. quaest. 4. & citat Goffe, & Bernar. Rosella in verbo, uitiatus corp. Sicut in verbo, corpore uitiat. quaest. 6. Maiol. li. 1. de Irreg. cap. 20. nu. 6. vers. Hic confine est, & facit l. Qui clauum, in prin. ff. d. d. d. edict. & Henriquez lib. 14. c. 8. §. 2. de qua de firmitate annotabilis sit, nec ne, iudicabit Episcopus.

12. Idem dicendum de eis, qui habent oculos distortos, quos uocamus Strabones, de qua de firmitate, iudex erit Episcopus, an sit notabilis, ita ut promotionem impediatur, ex DD. proxime citatis.

13. Idem etiam iudicandum de lippis, & eis, qui palpebris carent; lippis autem dicitur, qui oculos lacrymas habere perpetuo; Non tamen lippitas omnino impedit promotionem, sed ea sola, quae nimis acrem habet distillationem, & patet sententia, & quae horrorem inspicientibus affert aliquae subtili inspectione, unde res tota ab arbitrio Episcopi dependet, ex Maiolo lib. 1. de irreg. cap. 20. num. 5. & Henriquez ubi supra. Alphonso Vivaldo tract. de irreg. g. l. omnes. 144.

14. Quoad Defectus Nasi, certum est carentes naso esse irregulares, carent enim membro uenustissimo, cuius priuatio magnam inducit deformitatem, per quam persona clauis obsecratur; unde idem de hoc quod de mutilato dicendum est, & a solo Papa dispensatur. Tabiena uerbo, dispensatio, num. 13. vers. Decimo septimo. Maiol. lib. 1. de irreg. cap. 22. num. 2. Alph. Vivald. tract. de Irreg. num. 152. & Henriquez lib. 14. de Irreg. cap. 8. §. 3. Habentes autem nasum distortum, vel nimis grandem, vel breuem, an sint irregulares iudicio Episcopi relinquuntur, an sit deformitas quae scandalum pariat.

15. Item licet labia formaliter membra non sint, quia tamen formam & speciem dant corpori, & sine quibus corpus deformis esset, consequenter qui labijs careat, aut ea notabiliter deformia habet, irregulares sunt; & ij maxime qui labia corrosa habent, ita ut cibum, aut liquida uix ore retinere possint; unde tales nec ad Sacerdotium, nec ad sacros ordines promoueri possunt; ob maximum periculum in Eucharistiae sumptione; in quo etiam defectu iudicabit Episcopus quid agendum sit, ex Maiolo lib. 1. de Irreg. c. 3. Alphonso Vivaldo tract. de Irreg. num. 153. & Henriquez ubi supra.

16. Ad uero defectus dentium nullum irregularem constituit, dentes enim in iure non dicuntur membra corporis. Innoc. in cap. significauit, & in cap. expositi. de corpore uitiatis. Panorm. in cap. ex parte, 1. numer. 5. tit. eod. Summa Confess. lib. 2. tit. 1. q. 42. circa medium. Bart. in l. is cui, ff. de ed. edict. Socin. in cap. sententiam, 4. parte principalis. Ne Clerici vel Monachi, & Maiol. li. 1. de irreg. cap. 24. num. 1. Alph. Vivald. tract. de Irreg. num. 154. & Henriquez lib. 14. de Irreg. cap. 8. §. 2. in fine, ubi in annot. littera S. docet proinde euellentem pugno dentem alterum non fieri irregularem.

17. Quoad defectus aurium. Dicendum est, Surdus, & qui nullo modo audire potest, iure Canonico irregularis est, ideo nec promoandus est, & promotus deijci debet. Aliter uero tantum aures surdas, item surdaster, difficultat audiens, non est irregularis, ex Maiolo lib. 1. de Irreg. cap. 25. numer. 1. & Alphonso Vivaldo tract. de irreg. num. 146. Iacob. de Graff. lib. 4. capit. 27. numer. 51. dummodo uerumque habeat aurem. Qui uero utraque aure priuatus est, uel una tantum, aut parte notabili auriculae, irregulatus est, quia est membro corporis diminutus, ex Maiolo, li. 1. de irreg. cap. 25. num. 5. & fauet glo. in cap. Singula, in verbo, Oculis, distinctio. 89. unde & eius defectus notabilis irregularem hominem efficit, sicut & mutilatus in membro uisibili irregularis est, id quod maxime procedit quando eam amiserit dando operam rei illicitae, in duello, cum sponte sibi eam praeciderit, aut in penam culpa illa priuatus sit, ex Nau. in Man. cap. 27. numero 22. vers. Secundo. Maiol. lib. 1. cap. 25. num. 5. Alphonso Vivald. Tract. de Irreg. numero 158. & Henriquez lib. 14. capitulo 8. §. 3. Quis tamen per vim priuatus sit auribus, uel una auricu-

la ab hostibus, iusta ratione admitti, & excusari potest ab irregularitate, ut Maiol. Henriquez, & Vivald. num. 159. tradunt.

18. Quoad Defectus manuum: Qui utraque, uel altera manu carent, iure naturali impediti sunt ab ordinum susceptione, & executione. Item qui habent in manibus deformitatem notabilem, sunt irregulares; Sin uero nullo modo hostiam contrahere, uel frangere, uel in manibus tenere possunt, iure naturali impediti sunt. Sic etiam qui habent manus inarticulatas, & inefficaces ad celebrandum, sunt irregulares, is enim dicitur careere membro, qui habet illud inefficax, arg. c. Sicut uirgeri, 1. qu. 1. & Maiol. li. 1. de Irreg. cap. 14. nu. 5. Item habentes manus tremulas, ut periculum sit in tenendo calice, irregulares sunt, quando autem tale periculum sit, iudicabit Episcopus, ex eod. Maiolo, num. 9. & Specul. ab eo citatus, & Tolet. libro 1. Instruct. Sacerd. cap. 25. Item qui carent pollice, uel indice irregulares sunt; immo pollice carentes sunt iure naturali impediti. Illi uero, qui uno digito, uel pluribus carent si deformitatem habent notabilem, irregulares sunt, ut sunt, illi quibus crucis signum, aut benedictio datur, ad Sacramentum Eucharistiae tractatur. Alberic. in verbo mutilatus, & in verbo uitiatus. Rosella in verbo homicidium, 3. q. 3. vers. Quartum. Maiol. lib. 1. ca. 14. num. 12. Si tamen nullam deformitatem habent, non erunt irregulares. Item qui uinguis in totum carent, irregulares sunt, uel ob deformitatem notabilem, uel ob periculum, aut difficultatem contrahendi hostiam, uel frangendi, aut tenendi calicem; Sin autem nec sit deformitas, nec periculum in celebrando, non sunt irregulares, quia uingues non sunt membrum, ut colligitur ex cap. fina. de corpora uitiatis. Et denique illi, qui plures solito digitos habent, si deformitatem notabilem habeant, sunt irregulares, qui uero duos, aut tres digitos coniunctos habent, Episcopi iudicio relinquuntur, ex DD. citatis.

20. Quoad Defectus faciei, in qua praecipue cernitur claritas personae, Si talis sit defectus, qui nimium turpem, & deformem reddit, irregularitatem efficit, Syluest. verb. homicidium, 3. q. 3. vers. Tertium. Tabiena, uerbo, Irregularitas, 3. num. 27. vers. Vigesimo sexto. Maiol. lib. 1. de Irreg. c. 2. 1. num. 1. Alphonso Vivald. Tract. de Irreg. num. 148. & Henriquez lib. 14. c. 8. §. 2. Quod si habeat os distortum, uel cicatricem in facie, id relinquatur iudicio Episcopi, ut iudicet an notabilem pariat deformitatem, Color autem fuscus, aut niger in uultu, & color corui, qui Regio morbo laborant, qui motus croceo colore torum corpus, sed praecipue faciem suffundit non facit irregularem, ex Maiolo cit. num. 2. Vivaldo, num. 148. & Henriquez d. §. 2. Montagna uero morbus, qui & Lieben dicitur, qui totam faciem scedo surfore occupat, & solo osculo inficit, & fedus, & horridus est, & morbus incurabilis, & apparens, irregularem facit, Maiol. & Henriquez ubi supra, post Specul. in cap. si forte, num. 5. de elect. lib. 6. per cap. penult. de Cler. agrot.

21. Quoad Defectus linguae, Qui mutus est, & lingua caret, nec uilo modo loqui potest, iure naturali impeditus est; Sic etiam qui linguae usum perdidit, aut non potest se explicare, irregularis est ne promoueri possit, & propter impossibilitatem perdit ordinis executionem, ex 5. Thom. 3. par. q. 82. art. 10. ad 3. Scotus 4. dist. 13. art. fina. ad 3. Tabiena, uerbo, corpore uitiat. num. 2. §. Primo, in fine. & Maiol. lib. 1. de irreg. c. 26. nu. 2. Alphonso Vivaldo Tract. de irreg. num. 162. & Iacob. de Graff. lib. 4. c. 27. nu. 50. & Henriquez lib. 14. c. 8. §. 2. Qui uero impeditioris sunt linguae, aut blesi, ut Moses, aut balbi, ut Demosthenes, qui calculis sub lingua positus, R. litteram postea didicit, non sunt irregulares, Maiol. num. 3. Iacob. de Graff. lib. 4. c. 27. num. 50. & Henriquez ubi supra, nisi forte notabilem difficultatem in loquendo haberent. Et qui ob apoplexiam, uel alium morbum linguae usum amiserant, postea morbo cessante non erunt irregulares. De quo defectu iudicabit Episcopus, sicut de alijs, ex Vivaldo citat. numero 163.

22. Quoad eos, qui claudi sunt, Dicendum est, quod si quis ita cruribus, uel pedibus careat, ut nullo modo accedere possit

poſſit ad altare, iure naturali impeditus eſt. Item ſi nullo modo pedibus ſuis ſtare poteſt, iure naturali impeditus eſt; ſi vero ſtare poteſt, aut accedere ad altare, & ita claudus natus eſt, vel ſine culpa ſua ſic factus eſt, ſi non pariat notabilem deformitatem, ex cauſa vrgenti diſpenſari poteſt, dum modò talis ſit defectus, vt ſine baculo, aut ligneo pede ad altare accedere queat. Sienim altaris ſcalas per ſe aſcendere ne queat irregularis eſt, c. Nullus Episcopus, de Conſecr. diſt. 1. & ibi glo. in verbo, cū baculo, & eadem glo. in cap. ſi quis in infirmitate, diſt. 55. Summa Piſanella, in verbo, vitiatuſ corp. §. virum claudus Angelica, verbo, corpore vitiat, num. 3. S. Anton. 3. par. titul. 29. de Irreg. c. 5. Sylueſt. verbo, corpore vitiat, quaſt. 5. Tabiena, eod. §. Primo, in fine. Nauar. in Man. cap. 27. nu. 199. Simon Maiol. lib. 1. de irreg. cap. 18. num. 2. Iacob, de Graſſ. lib. 4. cap. 27. num. 44. Tolet. lib. 1. cap. 25. & Henriquez lib. 1. ca. 8. §. 1. Cum religioſis vero, falſo docet Hoſt, quem referat ac ſequitur Aſtenſis, par. 2. li. 6. tit. 21. quaſt. 2. & Roſella verbo, vitiatuſ corp. Maiol. lib. 1. cap. 18. num. 3. poſſe Episcopum diſpenſare, vt cum pede ligneo celebrent, ex Sylueſt. verbo, Vitiatuſ corp. q. 10. Non ſunt tamen irregulares ij, qui habent crura diſtorta, cūm veſtituſ tale corporis vnum commodè tegere poſſit.

24. *Quoad Defectum ſexus*, Conſtat hunc facere irregularem, maxime ſi ſit Hermaphrodituſ, ſeu Androgymuſ, c. Si teſtes, 4. quaſt. 2. & 3. §. Hermaphrodituſ, & ibi Archid. & gloſ. Sin vero magis vergat in ſexum femineum, * nec characterem ordinis ſuſcipit, cum ſit incapax ordinis; Vnde Chriſtuſ B. Virginem omnium Sanctiſſimam ad ordines non eligit: Immo mulier adeo excluditur a miniſterio ordinum Sacrorum, vt nec celebranti ſeruire poſſit vt gente neceſſitate, ex Archid. in c. Hoc quoque, de conſecr. diſt. 1. Maiol. lib. 1. de irreg. c. 28. num. 6. prohibetur enim accedere ad altare, vt preſbitero miniſtreſ, ca. 1. in fine, de cohab. Cleric. Si vero magis incaleſcat in virum, quam in feminam, ſi ordinem ſuſcipit, imprimitur character, ſed perpetuo ſuſpendi poteſt ab ordinum executione. Si vero incaleſcat aequè ſexus virilis, & muliebris, recipere non poteſt characterem, quia nec vir, nec femina dici poteſt Summa Aſtenſis, par. 2. li. 6. tit. 26. in fine. S. Anton. 3. par. titul. 29. de irreg. cap. 6. §. Hermaphrodituſ. Nauar. in Man. ca. 27. num. 203. verſic. Decimo quinto, Iacob. de Graſſ. lib. 4. cap. 27. num. 49. Sebaſt. Medicus, par. 2. tit. 9. quaſt. 32. Toletuſ lib. 1. cap. 25. Maiol. lib. 1. cap. 27. numer. 3. & Henriquez lib. 1. de irreg. c. 8. §. 6. Tabiena, verbo, corp. vitiat, num. 5. in fine. Vivald. num. 136.

26. *Quoad Diſpenſationem in hiſ omnibus irregularitatibus*, etſi Gloſ. in cap. Significauit, in verbo Noſtra, de corpore vitiat. & Hoſtienſ. in Summa tit. eod. & Aſtenſis par. 2. li. 6. tit. 21. quaſt. 5. Tabiena, in verbo, corpore vitiat. §. Primo, Sylu. eod. q. 10. Villadiego de Irreg. col. 49. & Maiol. lib. 1. de irreg. cap. 14. num. 15. velint Episcopum poſſe in iſtis diſpenſare; Alij tamen vt Innoc. in d. c. ſignificauit & ibi Panorm. num. 2. & Staſyl. de literis gratiar. & iuſtit. par. 2. fol. 139. Nauar. in Man. cap. 27. num. 200. verſ. octauo dico, Martin. Ledefm. 2. 4. quaſt. 26. art. 2. tra. de irreg. Couar. in Clem. ſi ſuſtoſuſ, par. 1. initio Relect. num. 7. de homicid. Gregor. de Valentia Tomo 4. diſp. 7. Quaſt. 19. Puncto 3. §. 2. Coſmuſ Philarchuſ de officio Sacerd. par. 1. lib. 4. cap. 8. Alphoſ. Vivald. Tract. de irreg. num. 174. Sebaſt. Medic. par. 2. tit. 9. quaſt. 32. & Henriquez li. 14. c. 8. §. 2. & §. 4. reſt. docent ſolum Papam diſpenſare; immo Staſyl. & Couar. docent, Papam rariſſimè diſpenſare in hac irregularitate proueniente ex vicio corporis, maxime quando eſt aliqua apparens, manifeſta & notabilis difformitas. Poteſt tamen Episcopus, quando reſ eſt dubia, iudicare quid defectuſ, vel difformitas ſit talis, vt irregularitate inducat. Quod vero in d. c. ſignificauit, dicitur, *Auctoritate noſtra fretuſ, & tua*, quaſi inde inferri velint, poſſe Episcopum auctoritate etiam ſua diſpenſare in hac irregularitate, ex Panorm. ibi, num. 2. & Couar. cit. intelligitur de diſpenſatione Episcopi auctoritate Apoſtolica praſtitita, ac ſibi delegata, Quaſi diceret, *auctoritate noſtra*, ſubintellige, & per conſequentiam, & ideo tibi commiſſa, quia etiam *tua* dicitur, quia nec alij committere poteſt, vt

exponit Panorm. Vnde, ſalluntur qui docent poſſe Episcopum diſpenſare cum Religioſo, immò poſſe ſuperiorem, ſi defectuſ poſt profeſſionem acciderit, vt clauduſ celebraret cum pede ligneo, vt ex dictis conſtat, nec vilo modo in praxi ſequenda eſt eorum opinio.

De irregularitate ex morbo, vel infirmitate corporis proueniente. Cap. IX.

S P M M A R I V M.

- 1 Irregularitates ex morbo, vel infirmitate corporis prouenientes quatenus ſint.
- 2 Morbuſ, aut infirmitaſ, quaſ horrorem, deformitatem, aut ſcandalum generat, irregularem efficit.
- 3 Capitiſ dolor, ſeu vertigo, quando irregularitate inducat.
- 4 Febreſ continuat, & vehementer patient, an, & quando irregulariſ cenſenduſ.
- 5 Morbo Gallico, aut alio contagioſo laborans, quādo irregulariſ ſit.
- 6 Capilliſ, aut barba carenſ, an, & quando irregulariſ ſit, iudicio Episcopi relinquatur.
- 7 Leproſuſ, nec ad ordines aſſumi, nec vt inter alioſ celebret admitti debet.
- 8 Leporam habenti beneficiuſ Parochialeſ ſuperuenientiaſ quem beneficiuſ non priuat.
- 9 Scabieſ multa, & iugis irregularitate inducit, & ex qua cauſa ut plurimum naſcitur.
- 10 Paralyticuſ nec ad ordines promoueri, nec promotuſ leſeſcipiſ miniſtrare debet.
- 11 Morbuſ caducuſ, ſeu [Comitialiſ] irregularem efficit, & unde ſic dictuſ ſit.
- 12 Morbuſ caducuſ an ceſſauerit, quando cognosci poſſit.
- 13 Morbuſ omniſ apparens, & incurabiliſ irregularitatem inducit.
- 14 Demoniacuſ, & Energumenuſ, irregulariſ eſt, & proſeſtuo a ſuſceptiſ, & ſuſcipiendiſ ordinib. excludit.
- 15 Vinuſ bibere, aut retinere non valenſ, ad Sacerdotiuſ promoueri non poteſt.
- 16 Miſſa Sacrificiuſ, in ſola panis conſecratione, etiam ſi Papae diſpenſatione, adminiſtrari nequit.

Varias Irregularitateſ, ob motbum, & infirmitatem corporiſ prouenienteſ enumerat Simon Maiol. lib. 1. de Irreg. Nam irregulareſ ait eſſe, qui ſtequenter capitiſ dolorem patientur, vt lib. 2. cap. 23. Idem docet de iſis, qui chigram in manib. aut podagram pedib. patientur lib. 2. cap. 21. Idem de illiſ aſſerit, qui peſte, vel morbo aliquo contagioſo laborant, lib. 2. cap. 20. Et etiam qui morbo Gallico laborant irregulareſ eſſe tradit lib. 2. ca. 16. vbi etiam idem tradit de eiſ, quib. capilliſ capitiſ in totum exciderint, vel barba, ex toto excidit ob ſalciam, vel leproſum, citans ad hoc cap. Sacerdoteſ, diſt. 10. Immo etſi capilliſ exciderint a barba ob morbum, vel cauſam, irregulartatem contrahi docet. Quae tamen omnia promouendiſ & abſque dictione, aut iuriſ expreſſione aſſeruntur; In iure namque expreſſum non eſt, praedictuſ irregulareſ eſſe; quare reſ aliter, a nobiſ explicanda erit; id quod clariſſima doctrina cauſa in ſequentib. dieb. praſtandum eſt.

Primo, ſiguit Regula comuniſ eſt, quam tradit S. Tho. 4. diſt. 9. art. 4. qu. 3. ad 3. & 3. p. qu. 82. art. vi. ad tertium morbuſ, aut infirmitaſ, quaſ horrorem, deformitatem, aut ſcandalum generat, & promotionem, & ſuſceptiſ ordinuſ executionem impedit; Item ſi morbuſ inducit ineptitudinem, vel impoſſibilitatem ad vſum ordinuſ, tunc etiam morbo laboranſ naturali iure ad ordines impedituſ eſt, quod